

Tvisyn i misjonen

«Å tenke seg Odd som misjonsprest av norsk, luthersk merke, er i det hele tatt umulig,» skriver Øivind Østang i sitt minnstreif om Odd Kvaal Pedersen. Ordene er ikke ment som noen diskvalifisering av det norske og det lutherske, men er vel først og fremst en kjærlighetserklæring til et menneske som inspirerte og utfordret ved å leve og skrive og tenke så befriende annerledes. Det merkes så altfor tydelig at Odd Kvaal Pedersen er borte, for er det noe vi mangler i norsk misjonsmiljø, er det hans uforferdede og forfriskende evne til å kombinere misjonsengasjement og trosloyalitet med kritisk refleksjon og vilje til oppbrudd. Ja, mon ikke hans nådeløst kritiske spørsmål og hans rastløse leting etter nye perspektiver nettopp var *hans* uttrykk for troskap og lojalitet.

Jeg anmelder i denne utgaven av *NOTM* en bok av en fransk pater (Jean Sullivan, *Morning light*) som nesten ved en skjebnes tilfeldighet setter ord på mye av det tvisyn av hengivenhet og kritikk jeg synes Odd Kvaal Pedersen representerte. Sullivan taler om teologer som hele tiden er på vakt og holder tilbake det de egentlig ville si. Han beskriver tilhørere som ønsker å bli utfordret, men så lite som mulig, fordi de har tilpasset sannheten til sine interesser. «Det var kanskje skrivningen som hjalp ham i hans frigjøring. For å skrive, det er å bryte opp, å vrake stammens språk og slå rot et annet sted . . . Han ble tvunget til å bryte opp fra en forstenet kirke, måtte bort fra barndomshjemmets fromme folklore, si nei til Gud av troskap mot Gud . . .»

Ordene gjelder altså en fransk paters åndelige reise,, men det kunne kanskje like gjerne ha vært sagt om Odd Kvaal Pedersen at han brøt opp, vraket stammens språk og slo rot et annet sted. Han minner oss om at misjonen skulle leve i tvisynet, i kritisk kjærlighet til kirken, i troskap mot en Gud som er annerledes. Vi trenger noen som gir oss ord som ikke bare stadfester det vi alltid har ment, men nærer uroen, egger nysgjerrigheten og skjerper sansen for radikaliteten i Ordet.

Notto R. Thelle